

UPOZNAJTE JUNGA

ARETÉ
IZDAVAČKA KUĆA

Naslov originala

Maggie Hyde, Michael McGuinness and Oliver Pugh

INTRODUCING JUNG

Edicija Preobražaj

Za izdavača

Nina Gugleta

Glavna i odgovorna urednica

Nina Gugleta

Izvršna urednica

Ana Jovanović

Prevod

Jasna Dimitrijević

Lektura

Jelena Janković

Korektura

Aleksandra Dunderški

Dizajn korica

Nina Mašina

Štamparija

Artprint Media, Novi Sad

Tiraž

1000 primeraka

Izdavač

Areté, Beograd, 2022

Text copyright © 2015 Maggie Hyde

Illustrations copyright © 2015 Icon Books Ltd

Copyright za srpsko izdanje © Arete 2022

UPOZNAJTE JUNGA

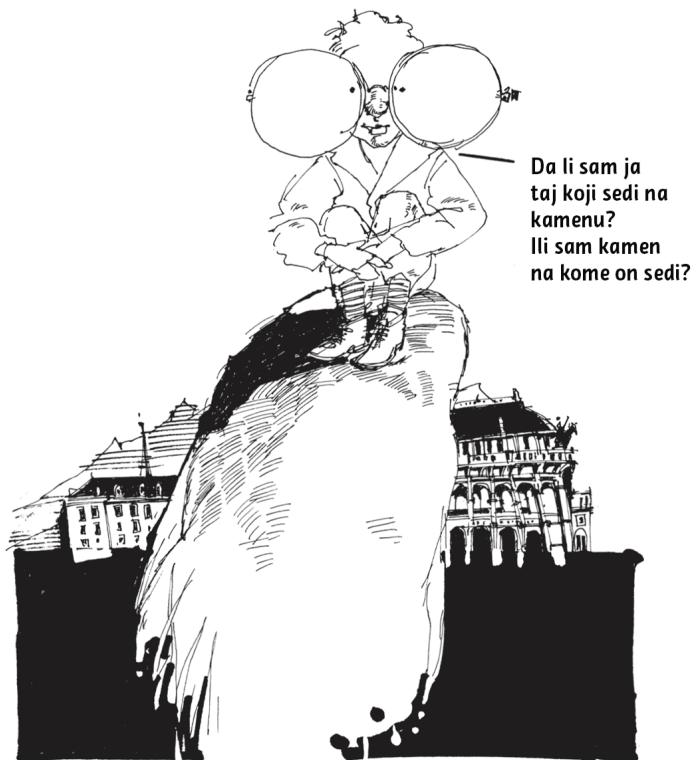
Megi Hajd
Majkl Mekginis
Oliver Pju

prevod sa engleskog
Jasna Dimitrijević

www.arete.rs

MLADALAČKO TRAŽENJE SEBE

Karl Gustav Jung bio je neobično, melanholično dete koje nije imalo ni braće ni sestara do devete godine, pa se igrao igara koje je sam izmišljao.

Bio je to **njegov** tajni kamen koji je imao sopstveni život.

Rođen je 26. jula 1875. u Keshvilu u Švajcarskoj kao sin jedinac švajcarskog sveštenika reformisane Evangelističke crkve.

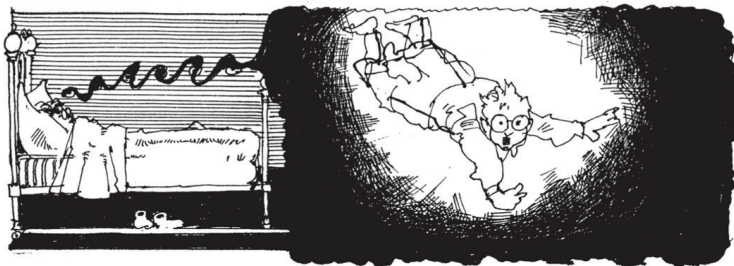
Poticao je iz duboko religiozne porodice. Svih osam Jungovih ujaka, kao i njegov deda po majci, bili su sveštenici. Prva mesta na kojima se igrao bila su crkve i groblja. Ljudi obučeni u crno doneli bi crnu kutiju i razgovarali o „Isusu“.

Čuo je kako njegov otac govori o „jezuiti“ (zvuči kao Isus) i to je bilo „nešto naročito opasno“.

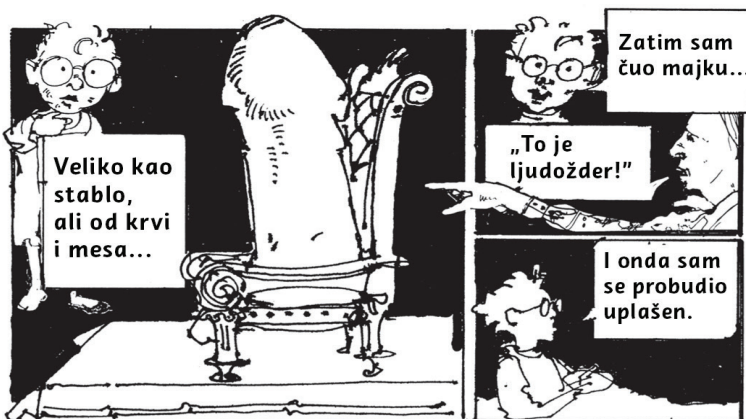

Sumnjiv mi je taj Isus. Kad on nekog „pozove k sebi“, taj završi u grobu.

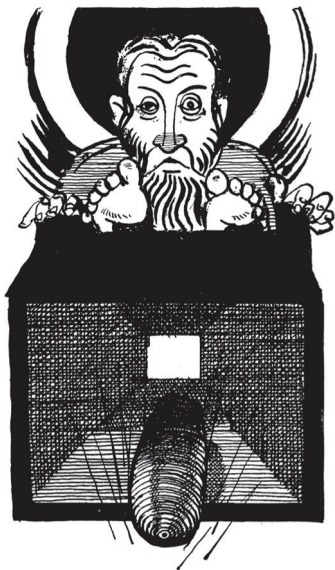
Jung kaže da je njegov intelektualni život započeo snom koji je sanjao kada je imao tri godine. U ovom snu, on propada kroz rupu u zemlji.

Ona ga vodi do velike odaje s crvenim tepihom i zlatnim prestolom na kojem sedi čudno biće.

Decenijama kasnije, Jung je naišao na objašnjenje motiva kanibalizma u simbolici mise. I tek tada je slika „ljudoždera“ dobila smisao. Shvatio je da „mračni Gospod Isus Hristos, jezuita i falus označavaju istu stvar“. Oni predstavljaju tamnu stvaralačku silu prirode. Jung će posvetiti svoj život istraživanju ove sile.

Junga je najviše od svega zanimao Bog. Bog ga je iskušavao neizrecivim grešnim mislima.

„Skupio sam hrabrost, kao da treba da uskočim u oganj pakla i pustio da misao nadođe. Ispred sebe sam ugledao katedralu, plavo nebo. Video sam Boga kako sedi na zlatnom prestolu, visoko iznad sveta – a ispod trona ogromno govno kako pada na svetlucave krovove, razbija se, i ruši nadvoje zidove katedrale.”

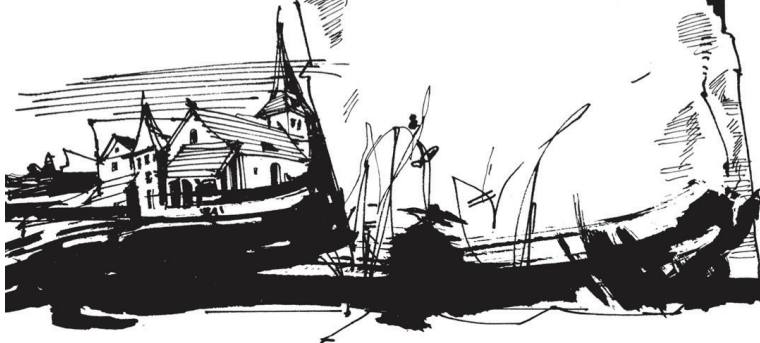
Kakvo olakšanje! Jung je osjetio da ova vizija nije znak prokletstva, već čin milosti. Prikazala mu se potpuno nova strana Boga, drugačija od one o kojoj su otac i ujac govore u svojim propovedima.

Ljudi oko njega delovali su mu licemerno i prazno. Razmišljao je o tajni, uzalud tražeći više informacija u očevoj biblioteci.

Zatim bi seo na svoj kamen i to bi ga oslobodilo nemira. Jung je imao snažan osećaj da i u njemu postoji nešto večno, nešto „Drugo“, što je bilo nalik kamenu.

**Ono zna tu tajnu.
Ono JESTE
ta tajna,
jer postoji
hiljadama godina.**

Drugačiji religijski uticaji dolazili su od njegove majke i njenog oca, Semjuela Prajzverka, visokopoštovanog pastora iz Bazela koji je održavao vezu s potpuno drugačijim svetom – svetom duhova. Svake nedelje vodio bi razgovore sa svojom pokojnom ženom, dok bi njegova druga žena (Jungova baba) i njena ćerka (Jungova majka) slušale.

Dok je tvoj deda pisao propovedi, morala sam da stojim iza njega da bih ga zaštitila od zlih duhova.

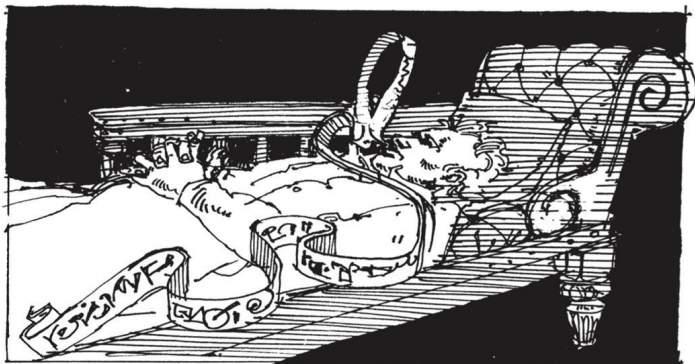
Veza sa duhovima nije bila tako retka pojava među švajcarskim seoskim stanovništvom. Jung je doživljavao svoju majku kao mračnu i nepredvidivu, „ukorenjenu u duboko, nevidljivo tlo“. Poznavala je svet misterioznog i delovala je zastrašujuće i nestalno.

Ovi dvostruki religijski uticaji – švajcarski protestantizam i paganski spiritualizam – odrazili su se u dualizmu samog Junga. Verovao je da ima dve ličnosti, koje je nazvao „Ličnost broj 1“ i „Ličnost broj 2“.

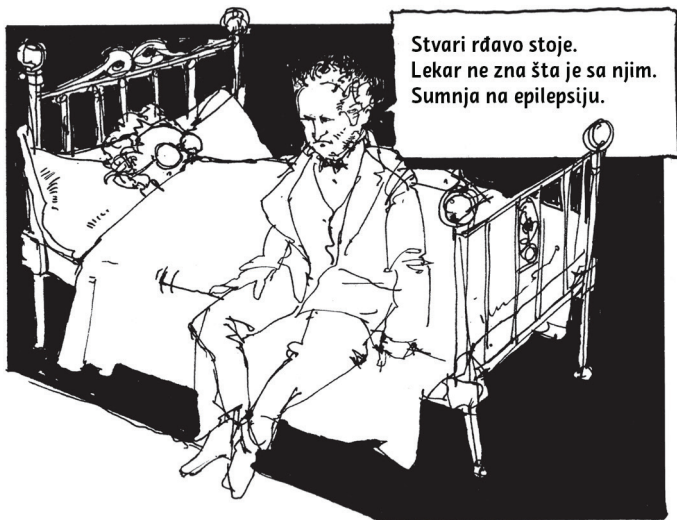

Ovi jednostavni, primitivni postupci, činili su da se oseća povezano sa svetom Ličnosti broj 2.

Mnogo godina kasnije, Jung je shvatio da je zadatak psihoanalize da otkrije tajnu koju pacijent krije.

Jungova unutrašnja borba da pomiri svetove Ličnosti broj 1 i Ličnosti broj 2 istrajavala je i kroz adolescenciju. Priseća se svoje dvanaeste godine kada je „naučio šta je to neuroza”. Njegovog oca je brinulo to što je zabušavao u školi, izvlačeći se na misteriozne vrtoglavice i nesvestice i „pregršt drugih trikova”.

Nakon što je pobedio vrtoglavicu snagom volje, imao je još jedno uznemirujuće iskustvo. Iznenada, dok je šetao ulicom, osetio je kao da je izašao iz magle.

Jung se sve više identifikovao sa Ličnošću broj 1 i s novootkrivenim osećajem sopstva. Svet Ličnosti broj 2 polako je nestajao. Izrastao je u visokog, zgodnog, atletski građenog i psihički jakog mladog čoveka. Kroz život su mu ovi kvaliteti, zajedno sa zvonkim smehom i zaraznom ljubavi prema životu, dali snažan stav i neviđenu harizmu, što je naročito bilo uočljivo u odnosu sa ženama.

